

Bim-bam - Neckář, Václav

F Dmi
Jó, svět sál novu mízu a jaro přišlo k nám,
Gmi C7 F
já potkal Monu Lizu, chyběl jí jen rám.
F Dmi
Její úsměv poznám, byl to zaručeně on,
Gmi C7 F F7
proto mi teď srdce zvoníš jako zvon.
Bb F
Jenom to bim. bam, bim-bam, bim-bam maloučko ztlum,
C F F7
mám strach, že to v noci vzbudí celej dům.
Bb F
Jenom to bim. bam, bim-bam, bim-bam maloučko ztiš,
C7 F
mám strach, z čeho to už víš.

Ten úsměv jí sluší, i vlasy k ramenům
a mně rudnou uši, jen si na ni vzpomenu.
Když jsem s ní šel domů, byli jsme jak opilí
a všechny zvonu k tomu cestou zvonily.
Radši to bim.bam, bim-bam, bim-bam maloučko ztlum,
mám strach, že to v noci vzbudí celej dům.
Jenom to bim.bam, bim-bam, bim-bam maloučko ztiš,
mám strach, z čeho to už víš.

Jó, až mi jí jednou snubní prsten zajistí,
pak všichni známí zblednou bledou závistí.
Čtyři bílý slony potom ke kočáru dám
a cestou budou zvony zvonit jenom nám.
Budou nám bim-bam, bim-bam, bim-bam překrásně hrát,
aby bylo jednou na co vzpomínat.
Každý ten bim-bam, bim-bám zvon přijde rád
k svatbě bla-bla-bla-hopřát
k svatbě bla-bla-bla-hopřát
k svatbě bla-bla-bla-hopřát, a znova:
k svatbě bla-bla-bla-hopřááát